

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 28, št. 5
MAJ 2008

V TEJ ŠTEVILKI

- ◇ ŠMARNICE
- ◇ PREDSTAVITEV DEL NA GRIČU
- ◇ CERKEV PO NAROČILU
- ◇ TEMA ZA "FARNI DAN"

SREČNO, SLOMŠKOVI PRVOOBHAJANCI!

19. september 1999. Nedelja. Sama doma. Pletem jopico za dojenčka, ki se bo kmalu rodil. Gledam televizijo. Po licih polzijo solze. Solze sreče, veselja, skrbi, vznemirjenosti ... vse pomešano. Papež drugič v Sloveniji. V Mariboru. Vsi moji so tam. Razglasitev A. M. Slomška za blaženega. Kako veličastno! Zliva se s štajerskim občutjem veselja, hvaležnosti ... Otrok, ki se bo rodil, bo imel prvega blaženega izmed svojega rodu. To zame ni brez pomena.

Otroci, letošnji prvoobhajanci, so Slomškovi. No, vsaj tale naš otrok naj bi bil. Koliko je, ve samo Gospod. Kolikor se v tistih dneh nisem priporočala, »direktno« Gospodu, je bil (in je še) Slomšek tisti, ki me »mora« poslušati.

Takrat, leta 1999, smo otroka nesli h krstu in tako je bil sprejet v občestvo celotne Cerkve. Še se spomnim, kako smo mu zaploskali.

ln otrok je rasel. Letos bo prejel s svojimi »prijateljčki« prvikrat hostijo. Posvečeno.

Kar pomeni: živega Jezusa.

Ko doživi kakšno stisko, mi »pride nekaj povedat«. Nihče ga ne sme slišati, še sama ga komaj razumem, ker skrivnostno šepeta. V enem takih pogovorov mi je zaupal, kako se boji teme. Seveda tukaj razumski dokazi, da je strah odveč, odpovedo. Otrok je v silni stiski. Takrat pa ga vprašam, če ve, da ga Nekdo vedno, ampak res čisto vedno spremlja. Takrat, ko ni nikjer mamiče ali atija, ne prijateljev, brata ... Če ve, da lahko Jezusa poprosi, naj ga varuje, naj mu

odvzame strah ... Ves žalosten ugotovi, da sploh ni pomislil, da bi to »lahko delovalo«. (Ali ni tako tudi z odraslimi: ko molimo, se ne zavedamo, da se pogovarjamo z ŽIVIM in VSTALIM Jezusom. In če molitev ne spremeni našega občutja, potem nismo »odri-nili na globoko«.)

Čez nekaj tednov je imel spet »nekaj za povedat«; da gre

skoraj vsak dan po šoli pozdra-vit Jezusa v cerkev. To nare-di tako, da poklekne in zmoli molitvice, ki jih že zna. Stisni-la sem ga k sebi in ga pohva-lila. Pri tem pa nisem prezr-la nekega velikega notranjega veselja, ki ga je navdajalo.

In spet čez nekaj časa: bila je tema, ko se je vračal domov. Pa je molil in mislil na Jezusa. In ni ga bilo več »tako« strah.

To je potem »practiciral« in kmalu povedal, da sedaj pa kmalu ne bo treba več pro-siti Jezusa, naj ga varuje, ker ni potrebe. Seveda sem se namuznila njegovi samozavesti, kako morda sploh ne potrebuje Božje pomoči. (Se najde-mo tukaj tudi mi, kajne? Tako smo mladi, lepi, zdravi, bogati, da kar pokamo od samega za-dovoljstva!!! – O, nespamet, ki ne vidiš, kako je vse varljivo; ki ne vidiš, da ne zmoreš sam narediti prav ničesar, če Gospod ne da!)

In spet enkrat okoli velike noči ... Toliko opravlja so mu dajali rimski vojaki, pa množica ljudi ... Veliko sva si razlaga-la. Njegova vprašanja so bila dokaj zahtevna. Prepričan je bil, da on pa že ne bi naredil kaj takega, da bi bil Jezus žalosten, kaj šele, da bi umrl ... Pa sem mu povedala, da je »izdajstvo« tudi to, da odideš k sosedom in ne vprašaš za dovoljenje. In je bil žalosten, da tega pa ne zmore, namreč živeti brez greha. Pa sva prišla do spovednice (V pogovoru.) In ves vesel se je oddahnil, ker lahko tam pusti vse svoje neizpolnjene obljube in lenobo in ... »Ja, ampak spet se bo ponovilo, (slaba dejanja, namreč)!« »Ja, res. Ampak Gospod je s teboj! Sedaj še posebej močno, ko ga boš sprejel v obliki kruha,« mu razlagam. In me vpraša: »A duhovnik lahko naredi, da spremeni hostijo v Jezusa?« Ko razjasniva, da duhov-

Foto: Igor Cergolj

nik to res naredi v moči Jezusovih besed, je ves pretresen nad Božjo močjo, nad duhovniki tega sveta ...

Dragi prvoobhajanec! Jaz te naj bi učila božjega življenja? Ne, ne bo šlo. Umolknem, ker vidim, kako Gospod SAM deluje v teh otrocih! Sem le nema spremljevalka: kadar me kaj vpraša, odgovorim. Sicer pa je najbolje, da ga dajem v Gospodove roke; ali ni rekel: »Pustite male k meni!«

In zaželim si biti tista »mala«, ki ji je lepo ob Jezusovih nogah. Zato se ne bom razburjala, če se ne bo želel obleči po mojih željah, če se ne bo želel fotografirati, če ne bo pospravil za sabo. Ne da bi mu vse pustila; le ohraniti želim mir, tisti mir, ki ga daje Gospod, kadar pustim, da pride k meni. Kadar se v slutnji njegove Ljubezni naša družina pusti sončiti njegovi bližini. V polnosti se zavedati, kaj pomeni srečanje z Jezusom pri obhajilu, je v zemeljskem življenju nemogoče. Zato je najbolje umolkniti in reči: Moj Bog in moje vse!

Kako pa bo Gospod prišel k našim otrokom, ni moja skrb. V tem smislu, da me Gospod neskončno presega in deluje ne glede na moja prizadevanja. Toliko mu pa zaupam! In zato se veselim, ker nas bo kot družino vse povezal s seboj. V to verjamem.

LjuT

»ŠMARNICE«

Pred leti sem se udeležila daljšega romanja, ki je vključeval tudi obisk Lurda. Lurd, ta (še en) sveti kraj, kjer je sveta Mati izkazala milost človeškemu rodu s svojim prikazovanjem, daje človeku priložnost, da se sreča sam

s seboj in s skupnostjo, ki se ji reče človeška družina. Ko sem zrla v nepregledne množice vozičkov, na katerih so sestre usmiljenke in mnogi prostovoljci vozili nepokretne bolnike do bazenov, kjer jih okopajo v čudežni

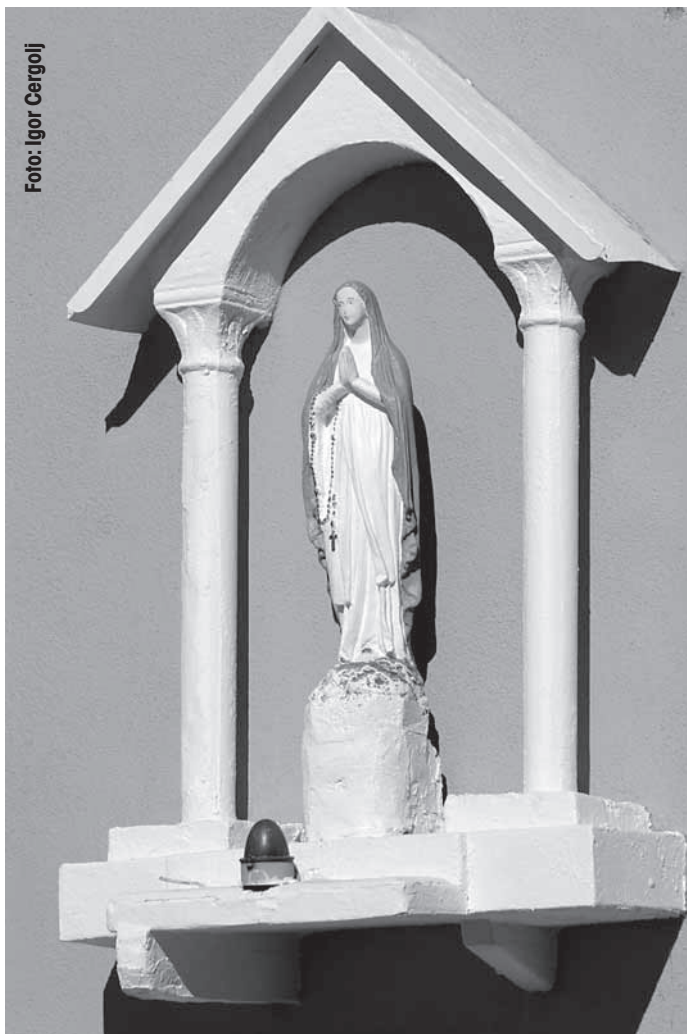

Foto: Igor Cergolj

vodi, sem se globoko zavedla, kako zelo pomembna je molitev in prošnja vsakega izmed nas v soodgovornem bivanju, ki smo ga deležni po milosti Božji. Ob tem sem začutila hvaležnost, da se me drži zdravje, da lahko hodim, delam in se izražam v talentih, ki mi jih je dal Gospod. Obenem pa sem se zavedla tudi krhkosti tega stanja, saj sem lahko v naslednjem trenutku v istem položaju kot ubogi reveži na vozičkih. Obremenitve in »obremenitve«, ki jih prinaša sleherni dan, so največkrat povod za slabo voljo, prazno govorjenje, pritoževanje kar »počez«, vse to pa so odmiki od središča, ki je sveto, čisto in polno

miru. Ta del, skrit za vso navlako teže življenja, potrebuje nego, ki jo predstavlja odmik v tišino in molitev.

Mesec maj je posvečen Materi Mariji. Oblečen v žlahtno pisanost cvetočih dreves in travnikov, je vsako leto novo rojstvo, v katerem nas Marija vabi, da si vzamemo čas in se ob molitvi ustavimo, razmislimo in ponovno približamo svojemu središču. Marija opazuje vsako našo »zdravomarijo«, ki jo v zbrano sti izgovarjajo naše ustnice. Pozna naše stiske in posluša naše prošnje, ki jih pogostokrat tudi uresniči. Njene male »čudeže« opazimo, če smo za pogovor z njo odprti,

potrpežljivi in prepričani, da je Ona tu, z nami vselej in vekomaj. Kot najzvestejša učenka svojega sina je naša največja priprošnjica pri Njem, ki je s svojo smrtjo in vstajenjem odrešil vse človeštvo.

Šmarnične pobožnosti, ki se odvijajo v mesecu maju, so priložnost za druženje s to sveto ženo, ki je Mati vseh mater in vsega človeštva. Vzeti si čas za molitev pri šmarničnih pobožnostih pomeni vzeti si čas za sebe in skupnost. Ponuja se priložnost, da se odmaknemo od zunanjega sveta in skupaj z Marijo prosimo Očeta in Sina za odpuščanje in odrešenje.

Metoda

PREDSTAVITEV ZAČETNIH DEL »NA GRIČU«

Datum 4. 4. 2008 je za nas sila pomemben. Ta dan nam je Upravna enota občine

Logatec izdala gradbeno dovoljenje. Kot se družina veseli novorojenca v svoji sredi, tako nekako navdaja veselje tudi nas. Kar dolga doba čakanja in urejanja je za nami in prizadevanja

mnogih so rodila sad. Projekti, ki jih je izdelal arhitekt BOGDAN DACAR (pred leti je že naredil načrt za Dom Marije in Marte), se bodo začeli realizirati v tem letu.

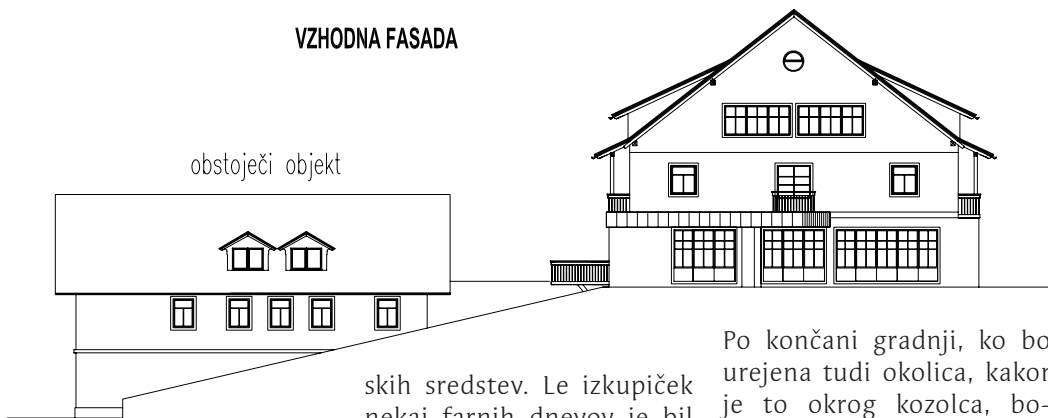
Do jeseni naj bi stavbo spravili pod streho, pozimi pa

obstoječi objekt

ZAHODNA FASADA

VZHODNA FASADA

bi dogradili notranjost. Stari dom na griču smo v treh dneh odstranili in v mesecu aprilu bomo poglobili teren za večnamensko dvorano. V novi stavbi bo otroški vrtec, ki ga bomo preselili s Pavšičeve, nad njim pa bo še osem sob za ostarele. V mansardi pa bo prostor za župnijske potrebe. Zaradi negotovosti projekta nismo zbirali namen-

skih sredstev. Le izkupiček nekaj farnih dnevov je bil namenjen tej gradnji. Ker bo to močan finančni zalogaj, se bomo večkrat obrnili na vas za sodelovanje in pomoč. Vsak je povabljen, da bo sodeloval po svojih zmožnostih. V mesecu februarju ste se mnogi že lepo izkazali z darovanjem lesa, ki ga bomo že v tem času pripravili za ostrešje. Vemo, da bo kdo godrnjal in kritiziral nameravan projekt, toda take utišajjo tisti, ki so za stvar.

Po končani gradnji, ko bo urejena tudi okolica, kakor je to okrog kozolca, boste gotov ponosni na Dom, predvsem pa, ker bo služil živemu človeku od zibelke do groba. Takšno medgeneracijsko središče bo Cerkev na Slovenskem v veselje in ponos. Našim krajanom in vsem, ki bodo našli varstvo, nego in topel dom ter službo, pa v pomoč.

Tu se bodo odvijale tudi razne druge vsebine, ki so potrebne za vzgojo, življenje, izobrazbo, družabnost, kulturo in povezavo generacij.

Za boljšo predstavo naj vam služijo prikazi fasad; izdeluje pa se tudi maketa, ki bo kmalu razstavljena.

*Župnik
Janez Kompare*

JUŽNA FASADA

CERKEV PO NAROČILU

Pogosto naletimo na ljudi, ki pravijo: »Kristus da, Cerkev ne.« Želijo si neodvisno slediti Kristusu in zaobiti poslanstvo, ki ga je Gospod pri zadnji večerji podelil skupnosti svojih učencev. Če sprejemam tak način mišljenja in ravnanja, je tako, kot da bi živel v samopostrežni trgovini, kjer pač vzamem, kar mi trenutno ustreza.

Cerkev pomeni nekaterim ostanek preteklosti, ki se ne prilagaja zahtevam sodobnosti. Da bi take trditve opravičili, napihujejo napake predstavnikov Cerkve ali pa si jih izmislijo, prezrejo pa neizmerno življenje svetosti, dobrote in junaštva, ki se vsak dan daje v popolni anonimnosti. Pri blatenju Cerkve sredstva javnega obveščanja tudi pri nas zelo učinkovito sodelujejo.

Po drugi strani pa imajo nekateri vtis, da je Cerkev že na tem, da izda svoje bistvo in se razprodaja modi časa.

Vzporedno z vsem tem pa nasprotniki Cerkve, ki je Kristusova resnična Nevesta, nasprotujejo zakramentalni in hierarhični Cerkvi. V določenih okoliščinah se tudi nekateri kristjani celo nevede vključujejo v to igro nasprotovanja lastni »Materi«. Mons. Juan del Rio Martin pravi, da se lahko zgodi, da smo tudi

mi, podobno kot Korinčani, v nevarnosti, da bi se delili na konservativce in napredne. Kaj naj naredimo, da se ne bi pustili zavesti stališčem, ki naredijo toliko škode in so izraz čisto človeških strasti? Vse se začne pri tem, da brez Cerkve ne more biti resnične vere v Kristusa. Vera je spreobrnjenje, ki s pripadnostjo živemu Kristusu in njegovi Cerkvi spreminja posameznika in njegove okuse (Lk 17, 5-6; 1 Jn 3,23; Gal 1,7-9). Ce-

rkev torej ni poljubna skupnost niti nekaj, kar je vzporedno veri, pač pa je v zgodovini utelešeni Kristus. Papež Benedikt XVI. zato pravi:

»Ne potrebujemo Cerkve, ki bi jo iznašli ljudje in bi bila proizvod soglasij in paktov. Ne odrešuje nas bolj človeška Cerkev, pač pa božja Cerkev, kajti šele tedaj je resnično človeška.«

Lojze Gosar

Foto: Tomo Stirle

ZA KULTURO DIALOGA IN RESNICO GRE ...

Morda se ponavljam, ko v našem farnem listu večkrat nagovarjam k »razmišljanju«. Pa si ne morem kaj, da ne bi ponovil te »napake« tudi danes.

Na TV Slovenija sem si osemnajstega marca ogledal Piramido, oddajo, s katero poskuša TV Slovenija zabavati in hkrati informirati slovensko javnost. Po ogledu pa se resno sprašujem, ali nas »elita« na TV Slove-

nija res meče vse v en koš in nas podcenjuje, ko nam vsiljuje tako »raven visoke kulture, znanja in informiranosti«, kot so jo pokazali na omenjeni oddaji vsi trije Piramidini gostje z voditeljico na čelu.

Pričakoval sem, po tem pouku, ki so ga nam vsilili in pripovedovali, kaj vse dela Cerkev za svojo korist, kakšen resnejši pomislek v naši javnosti.

Lepo me je presenetila le gospa Berta Golob, ki je v prilogi Družine 30. marca 2008 (Kažipot, Vaš pogled) pod naslovom Piramida – nadvse bedno na jasen, kulturne in tolerantne način opozorila, da se svojega neznanja, polresnic ... ki so dediščina vrednot povojne vzgoje, ta je slonela na Cerkvi nenaklonjenem povojnem času, in se – po oddaji sodeč – še kar ne more odmakniti.

Da bi le večkrat lahko prisluhnilo takim pomislekom, kot jih je zapisala gospa Berta Golob, tudi zato, da bi ob poslušanju takih in podobnih oddaj ne nasedali vsemu, kar nam ponujajo kot zabavno, v resnici pa nas sila siromaši.

Zdi pa se mi primerno, da se bomo morali tudi sami seznaniti z obrazložitvami o tem, kakšne so »nove zapovedi«, ki so v oddaji pogost predmet spotike, v resnici in kako jih Cerkev razlaga, da ne bomo nasedali polresnicam, ki so tako pogoste v našem dnevnem novinarskem poročanju.

O vsem tem pa morda kdaj drugič in kaj več.

Pavle Mihevc

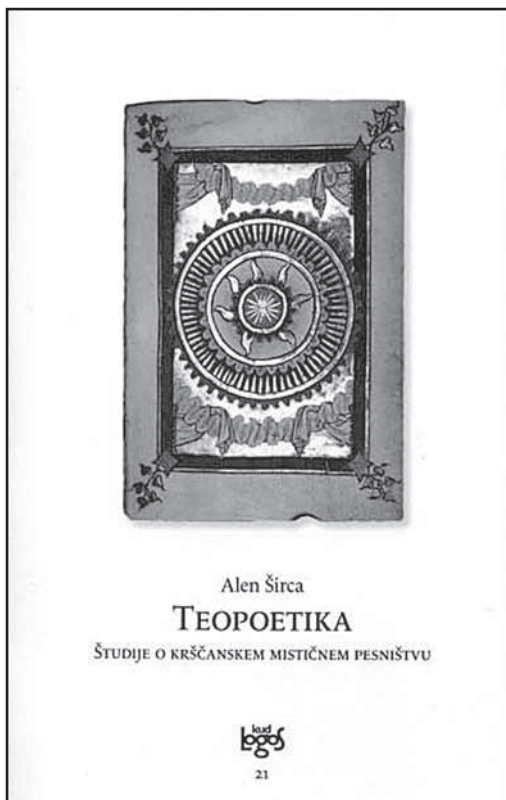
TEOPOETIKA – ŠTUDIJA O KRŠČANSKEM MISTIČNEM PESNIŠTVU, 2. DEL

»Mistik ima – tako kot preroki v Stari zavezi – nalogo, da pričuje, posreduje svojo izkušnjo drugim prek jezikovnega medija in še zlasti prek pesništva kot njegovega najsublimnejšega modusa. Mistično pesništvo ima tako kot starozavezni psalmi to vlogo, da postavi eksemplarični model dialoga med človekom in Bogom in da v zadnji instanci ob analogijo hvalilnih psalmov (laudate) vodi v hvalnico, v katero je vključeno vse stvarstvo ...« (Širca, 2007, 59).

»Cerkveni horizont predpostavlja mističnega. Duša se lahko poda na mistično pot ljubezni le znotraj Cerkve, in sicer po prejemu zakramenta krsta. Nato se njena ljubezen pogloblja prek intenzivnega liturgično-zakramentalnega življenja, zlasti prek prejemanja evharistije.« (Širca, 2007, 83)

»Duša oziroma nevesta je v nadaljnjem razvitju pripovedi v risu pregleda kratke odrešenjske zgodovine tudi Marija, ki je dojeta kot vzor vsakršnega mističnega vzpona, kot – popolna mistkinja – ki je dosegla najvišjo stopnjo zedinjenja in je po padcu človeške neveste, to je po Adamovem izvirnem grehu, celo – edina nevesta Svete Trojice. Tako je v svojem otroštvu dojila Jezusa, v svoji mladosti pa novo Božjo nevesto, in sicer – sveto krščanstvo. S tem je Mechthild povsem zvesta cerkvenemu izročilu ...« (Širca, 2007, 138).

Vprašali se boste, zakaj tak skok v njegovo besedilo? Preprosto zato, da bi začutili sporočilo, ritem in obliko. Pisati o tako zahtevnem besedilu seveda ni mačji kašelj, saj gre za snov, ki vstopa v polje Božjega in odkriva neizmerno bogastvo antičnega, starozaveznega – Visoka pesem – novozaveznega in srednjeveškega pesništva oziroma »teopoetike – mistike«. Avtorja odlikuje jezikovna razgledanost, niso mu tuje pretanjene analize korenov posameznih besed, njihov odmev v različnih jezikih in sinteza tako pridobljenih podatkov. Ob tem je v knjigi zelo impresivna literatura, iz katere avtor črpa primerjave, podatke in analize. To daje dodatno moč zapisanemu in jasno kaže na to, da Širca besedila ni zapisal le zato, ker mu je to narekovala obveznost, da nekaj napiše in zadovolji svojega mentorja, ampak, da je vstopil v srčiko znanstvene obdelave materije, ki se je loteva. Najpomembnejše pa je, da izhaja iz lastne izkušnje, oziroma da ne skriva svojega kristocentrizma – to pa je bistveno za raziskavo, ki jo je opisal na straneh svoje knjige. Kdor namreč ni vpet v Kristusa, mu v raziskavi teopoetike zmanjka diha ali bolje rečeno Duha. V

ZA ŽIVLENJE IN ZA DRUŽINO

odstnosti Duha je podobna tematika ali raziskava lahko le ena od nešteti » tako imenovanih kritičnih postmodernih neomarksističnih analiz« krščanstva, krščanske mistike, poetike, Cerkevnega izročila in, popularno, a popolnoma zgrešeno – temačnega srednjega veka. Širca pa je raziskovalec, ki stopa po drugi poti, poti lastne izkušnje in iskanja Boga ...To mu odpre nov horizont osvoboditve, ko prestopi ozkost in je zato sposoben s svojo knjigo dati tako imenovano dodano vrednost, ki jo mnogim sodobnikom manjka. Kljub vsemu pa knjiga ni preprosto »nedeljsko branje«; ko vstopiš vanjo, te ne spusti, kajti snov, ki jo niza, je v tesni povezavi z notranjim izkušanjem Svetega, ki ga ima vsakdo. Vendar je vprašanje, če to sploh sliši, ali se tega (ne) sramuje. Bog namreč vsakomur govori na njemu lasten način, vendar je ta govor lahko spoznan le kot del občestva svetih, vpet v apostolsko Kristusovo nevesto Cerkve.

Zapisovalec tega kratkega zapisa upa, da prvenec Alena Širca ne bo ostal osamljen in da bo bera njegovih raziskav dala talentu primerno žetev – v številnih novih knjigah. Pričujoče delo vsekakor presega okvire naše države in bi zaslužilo prevode v druge jezike!

MITRa

je geslo letošnjega pastoralnega leta. Prav to geslo nas bo vodilo tudi na **farnem dnevu v nedeljo, 15. junija 2008.**

V kulturnem delu programa bomo izpostavili pomen družine kot nosilke različnih vrednot. Bog je pokazal na pomen družine s tem, da je svojega Sina položil v njeno zibelko, mu izbral človeško mater in očeta. Sam Kristus pa je zakon povzdignil v zakrament, znotraj katerega mož in

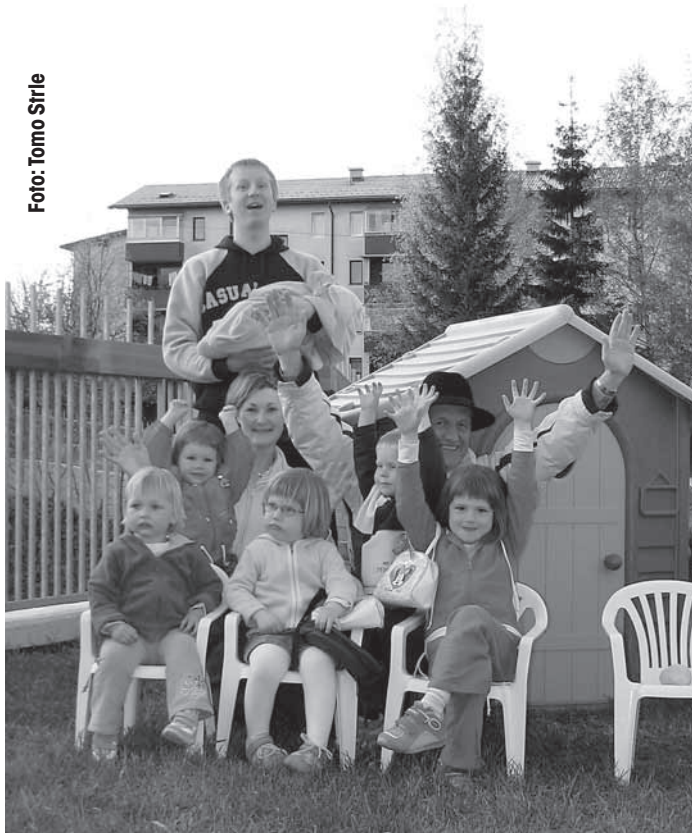
žena prejemata milost ljubezni, moči in razsvetljenja.

Narod je srečen in uspešen, če ima zdrave družine, ki so odprte za življenje in odgovorno vzgajajo svoje otroke.

Naše veselje do družinskega življenja bomo skušali predstaviti na farnem dnevu. Pridite in ga okusite tudi vi!

Zakonci

Foto: Tomo Strle

SPOMIN IZ OTROŠTVA

V Domu Marije in Marte biva ga. Marija Pintarič. Za naš list je po spominu napisala tri pesmi-
ce iz svojega otroštva. Zahvaljujemo se ji za njen prispevek in hkrati vabimo vse, ki imate takšne
skrite zaklade v svojih dušah, da nam jih posredujete. Tako ne bodo obsojeni na pozabo.

KRALJICI MAJA

*Sliši otrok Marijin:
škrjanček hvalnice drobi,
akorde ljubko v vence vijje
Kraljico majnika časti.*

*Kaj boš ti – Kraljici maja –
kot otrok poklonil v dar?
Vem, da ti želja tiha vstaja:
zlata bi ji nesel pred oltar.*

*Zlata in biserov ne
zahteva mati,
srce želi – le to ji daj,
da čednosti ga obogati
in lepši bo kot krasni maj.*

ZA PRVO SVETO OBHAJILO

1. pesem

*Bodi pozdravljen, zlati moj dan,
v duši pripravljen rajski je stan.
K angelski mizi prvikrat grem,
v srce sprejeti Jezusa smem.*

*Pri meni ostani in milost mi daj,
varuj me greha in vodi me v raj!*

ZA PRVO SVETO OBHAJILO

2. pesem

*Jezus male k sebi kliče,
blagoslavlja otročiče;
v raj sprejeti jih želi.
K njemu torej vsi hitimo,
v sveti maši ga prosimo,
naj otroška srca posveti.*

*Oče, tebi slavo peli,
sveti mir ljudem želeli,
rajski zbori so od nekdaj.
Otroško angelsko veselje –
to so naše srčne želje,
slavljen Bog od vekomaj!*

Foto: Igor Cergolj

POKLICANA ZA LJUBEZEN

Stvarstvo še ni končano. Šesti dan je Bog ustvaril **ŽENO** in ji rekel:

»Dajem ti
SRCE, polno usmiljenja
SVOBODNEGA DUHA, ki leta s pticami
MODROST, ki pozna velike resnice
POGUM, ki osvobaja zatirane
MOČ, ki gore prestavlja
NEŽNOST, ki poljublja zemljo
TPLJENJE, ki vnema svet
DUHA VESELAJ za ples z otroki
SMEH, ki polni doline
SOLZE, ki spremlja bolečino
ROKI, za služenje v ljubezni
INTUICIJO, ki odkriva neznano
ŽELJO, postati to, za kar je ustvarjena.«

Foto: Tomo Sirle

DAR POKLICANOSTI »BITI ŽENSKA«

Naravna moč žene/ženske in njena duhovna moč se povezujeta z zavestjo, da ji je Bog na poseben način zaupal človeka. Seveda zaupa Bog vsakega človeka vsem in vsakemu posamezniku. Vendar to zaupanje prizadeva na poseben način ženo – ravno zaradi njene ženskosti – in to na poseben način določa njeno poklicanost. Iz te zavesti in tega zaupanja ustvarjena npravna moč najde svoj izraz v

številnih ženskih likih iz Stare zaveze, iz časa Kristusa in iz naslednjih obdobji vse do današnjih dni. Žena je močna zaradi zavesti o njej zaupanemu poslanstvu; močna, ker ji Bog »zaupa človeka« vedno in povsod, celo v pogojih družbene diskriminacije, v katerih morda mora živeti. Ta zavest in ta osnovna poklicanost spominja ženo na dostojanstvo, ki ga prejema od samega Boga, in to jo napra-

vlja »močno« in utrjuje njeno poklicanost. Tako postaja »vrla žena« (Prg 31,10), nenadomestljiva opora in vir duhovne moči za druge.

Naš čas pričakuje, da pride na dan tista značilnost (genius) žene, ki v vseh okoliščinah zavaruje čut za človeka, ravno zato, ker je človek in tako izpričuje: »Največja je ljubezen« (1 Kor 13,13).

(papež Janez Pavel II. »O dostojanstvu žene«)

KOLENDAR

MAJ

2008

1. maj – VNEBOHOD;

sv. maša ob 8. in 10. uri.
ZAČETEK ŠMARNIC.

2. maj – prvi petek –

obisk bolnikov;
po sv. maši molitvena skupina.

3. maj - od 17. – 19. ure

češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.

4. maj - 7. velikonočna nedelja,

sv. maša ob 8. in 10. uri,
ob 19. uri šmarnice,
ob 20. uri srečanje članov I.
zakonske skupine.

5. maj – po sv. maši srečanje

skupine KARITAS;
ob 20. uri srečanje katehetov.

6. maj – srečanje birmanskih

voditeljev po sv. maši.

9. maj – po sv. maši molitvena

skupina,
ob 20. uri srečanje MLADINE.

10. maj – od 17. – 19. ure

češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.

Skušaj si zagotoviti vsak dan vsaj nekaj minut blagoslovljene samote, ki je tako zelo potrebna, da uspeva notranje življenje.
(J. Escriva)

11. maj – BINKOŠTI, sv. maša ob 8. in 10. uri;
ob 19. uri šmarnice;
ob 20. uri II. zakonska skupina.
V Gor. Logatcu revija otroških pevskih zborov – ob 15. uri.

12. maj – Marija, Mati Cerkve –

binkoštni ponedeljek, sv. maša ob 10. in 19. uri.
Po sv. maši srečanje članov ŽPS.

13. maj – ob 19. uri sv. maša,
nato kateheza za birmance in starše I. skupine.

16. maj – po sv. maši molitvena skupina;
ob 20. uri srečanje MLADINE.

17. maj – od 17. – 19. ure
češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.

18. maj – SV. TROJICA,
sv. maša ob 8. in 10. uri.
Ob 10. uri bo slovesnost PRVEGA SV. OBHAJILA.

Ob 19. uri šmarnice,
ob 20. uri srečanje članov III.
zakonske skupine.

19. maj – ob 20. uri priprava
na sv. krst.

20. maj – ob 19. uri sv. maša,
nato kateheza za birmance in starše II. skupine.

22. maj – SV. REŠNJE TELO,
sv. maša ob 10. in 19. uri.
Po večerni sv. maši bo
TELOVSKA PROCESIJA.

23. maj – po sv. maši molitvena skupina;
ob 20. uri srečanje MLADINE.

24. maj – od 17. – 19. ure
češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.

25. maj – 8. navadna – KRSTNA nedelja,
sv. maša ob 8. in 10. uri,
ob 19. uri šmarnice,
ob 20. uri srečanje članov IV.
zakonske skupine.

27. maj – ob 19. uri sv. maša,
nato kateheza za birmance in starše III. skupine.

30. maj – po sv. maši molitvena skupina;
ob 20. uri srečanje MLADINE.

31. maj – od 17. – 19. ure
češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.